GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA: BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA" IESE ÎN FIECARE ḐI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.

România și străinătate:

Pe anŭ 36 fr., pe șése lunĭ 18 fr., pe trei lunĭ 9 francĭ.

ANULŬ XLVIII.

SĔ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 46. *Mercurĭ, 27 Februariu (11 Martie)* **1885.**

Brașovŭ, 26 Febr. (10 Martie) 1885.

Din mai multe părțĭ se susține și noi încă amŭ primitŭ ḍilele aceste o indegetare, după care însușĭ ministrulŭ de culte și de instrucțiune publică Trefort sĕ fi luatŭ mĕsurĭ stricte, ca sĕ nu se țină parastase pentru martirii noștri dela 1784—5.

Se ḍice adecă, că d-lŭ Trefort ar fi adresatŭ cătră toțĭ archiereii noștri românĭ „porunca" — sit venia verbo — ca sĕ nu sufere de a ține parastase pentru Horia și Cloșca.

Amŭ întrebuințatŭ cuvêntulŭ „poruncă," pentru că numai astfelŭ s'ar putea caracterisa o asemenea procedere a ministrului față cu bisericile nóstre autonóme într'o afacere ce se ține strînsŭ de actele rituale ale lorŭ. Căcĭ fără poruncă, pe cale ordinară, nimenĭ nu póte împedeca într'unŭ statŭ constituțiunalŭ și în sînulŭ unei biserici recunoscute și autonóme, pe credincioșii ei de-a lăsá sĕ se oficieze parastase pentru orĭ și ce creștinŭ, fie mortŭ de erĭ, séu de o sută de anĭ?

„Luminătorulŭ" afirmă totodată, că și din partea altorŭ archierei de ai noștri s'ar fi datŭ ordinŭ oficielorŭ protopopescĭ ca sĕ nu țînă parastase, dar numai indicândŭ „porunca" ministrului, fără comentare și espectorărĭ à la Miron. Nu putemŭ sci încâtŭ se baséză acéstă faimă pe adevĕrŭ, dar vomŭ stărui ca se primimŭ informațiunĭ esacte asupra acelorŭ ordinĭ archierescĭ, dacă asemenĭ ordinĭ esistă.

Confrații dela „Luminătorulŭ" au înțelesŭ fórte bine, că aicĭ se tractéză de marea cestiune, décă autonomia nóstră bisericescă mai plătesce vr'o zală când unŭ ministru își ia îndrăsnéla de a dispune chiar și asupra parastaselorŭ rituale, ce se țînŭ în bisericile nóstre?

Se tractéză de cestiunea, dacă este în competența ministrului de a da permisiune prealabilă pentru sĕvĕrșirea actelorŭ rituale în bisericele nóstre?

Unde remâne în casulŭ acesta dreptulŭ autonomŭ alŭ bisericei?

Reservându-ne de a reveni mai pe largŭ asupra acestei importante cestiunĭ, după ce vomŭ primi datele necesare, vomŭ pune aḍi înaintea ochilorŭ cetitorilorŭ noștri următórele importante aprețiărĭ ce le face „Luminătorulŭ" din incidentulŭ fatalei circulare a Metropolitului Mironŭ:

„In restimpulŭ de unŭ anŭ, acesta ar fi alŭ doilea casŭ prin carele esperiămŭ, că simpla „voință" orĭ încercare de ingerință a ministrului, strybate ca fulgerulŭ prin dógele vasului autonomicŭ și-șĭ câștigă respectare, validitare și încuviințare! Și când asta se întêmplă — atuncĭ puținŭ mai împórtă că dogile vasului mai rĕmas'au întregĭ orĭ ba? Puținŭ mai împórtă nemotivata credință deșértă: că ele suntŭ mantinute întregĭ și bine (?) alcătuite. Vasulŭ e spartŭ orĭ găuritŭ și pace.

Puținŭ mai împórtă atuncĭ credința că de faptŭ avemŭ autonomiă și esistă recunoscută autonomia nóstră, când ea nu ne scutesce de ingerința străină nicĭ câtŭ e negru sub unghiă; când o simplă voință și încă nemotivată, nejustă, necalificabilă, ajunge ca în biserica nóstră sĕ se facă oprirĭ orĭ abaterĭ dela îndreptățirile ce le avemŭ acordate în legea positivă!

Orĭ ce omŭ cu pricepere sănătósă va înțelege că tótă autonomia nóstră — între astfelŭ de împrejurărĭ — este numai o fantomă, și cumcă ea mai rușinată, mai blamată și mai batjocurită este atuncĭ, când în dragulŭ cuiva se face abusŭ de dînsa, decâtŭ când prin forța majoră ea ar fi călcată în picióre."

Anglia și Rusia.

Anglia și Rusia suntŭ cei doi marĭ bălaurĭ, cari vorŭ sĕ se ia la luptă, nu în Europa, ci în centrulŭ Asiei. Acestea două state puternice se pândescŭ și se urmărescŭ de unŭ șirŭ de anĭ, pasŭ de pasŭ. Mai erĭ-alaltăerĭ cerulŭ politicŭ se întunecase prin scirile ce sosiseră din centrulŭ Asiei la Londra, domnitórea mărilorŭ și a Indiilorŭ, dară acuma pare, că puținŭ s'a mai rĕsbunatŭ ceriulŭ politicŭ, pentru că în Londra sĕ fi sositŭ dela guvernulŭ rusescŭ o depeșe, care ne face a sperá, că cérta pentru fruntariele afganistane se va aplaná într'unŭ modŭ pacinicŭ. Dacă cérta dintre Rusia și dintre Anglia se va împăcá astfelŭ, ca amêndouĕ părțile sĕ-șĭ țină posițiunile actuale, atuncĭ totŭ numai Rusia este câștigată, pentru că ea prin înaintarea trupelorŭ sale s'a apropiatŭ de Heratŭ și totŭ deodată și de India.

Dară deocamdată lumea pune multŭ mai puținŭ prețŭ pe asigurarea graniței indiene și pe asigurarea imperiului indicŭ alŭ națiunei engiese, decâtŭ pe mântuirea păcii. Dară dacă conflictulŭ dintre Rușĭ și dintre Englezĭ nu se póte încungiurá altfelŭ decâtŭ prin aceea, că Englezii trebue sĕ lase pe Rușĭ în posițiunile lorŭ actuale, sĕ vorŭ năcăjí puținŭ flegmaticii Englezĭ, dară apoi sĕ va bucurá tótă Europa, că sĕ delatură pericululŭ unui mare rĕsboiu.

Astăḍi nu putemŭ ḍice cu tótă certitudinea, că Anglia și cu Rusia sĕ va înțelege pe calea păcii, ci trebue sĕ ne mulțămimŭ numai cu probabilitatea îmbucurătóre. Dară bieții Englezĭ astăḍi sĕ află într'o posițiune de totŭ ciudată și critică, pentru că pe de-o parte suntŭ rĕu încurcațĭ în Egiptŭ și nu sciu ca pămêntulŭ cum sĕ iésă cu fața curată din acestŭ labirintŭ politicŭ, éră pe de altă parte le-au săritŭ în spate cancelarulŭ dela Berlinŭ și a vorbitŭ aspru mai deuăḍile în parlamentulŭ Germaniei în contra Angliei pentru unŭ lucru de nimica, pentru o telegramă ce o publicase ministrulŭ de esterne englesŭ în cartea vênĕtă. Lui Bismarck i s'a pusŭ îndată în nasŭ acestŭ lucru și s'a vĕrsatŭ mânia asupra Englesilorŭ în fața parlamentului germanŭ și mai cu sémă în fața democrațilorŭ socialĭ. Dară Bismarck nu s'a mulțămitŭ numai cu atâta, ci a trimesŭ pe fiulŭ sĕu contele Herbert Bismarck la Londra, ca sĕ facă pe lordulŭ Granville ministrulŭ de esterne alŭ Angliei, ca sĕ declare în camera lorḍilorŭ că elŭ a greșitŭ față cu Bismarck și că îșĭ recunósce greșala. Granville în fața lui Herbert Bismarck ca representantŭ alŭ tată-sĕu și în fața lorḍilorŭ a declaratŭ, că a alesŭ espresiunĭ nepotrivite și a provocatŭ neînțelegerĭ. Lordulŭ Granville a adusŭ unŭ sacrificiu, că a ținutŭ de o necesitate politică de a împăcá pe Germania și pe puterniculŭ ei conducĕtoriu și spre a ajunge scopulŭ acesta n'a crutatŭ nicĭ simțĕmêntulŭ naționalŭ englesŭ, nicĭ demnitatea sa propriă. Bismarck póte fi pe deplinŭ mulțămitŭ, pentru că Ganville și-a cerutŭ scusele sale pentru tóte cuvintele câte i-au scăpatŭ în contra marelui și puternicului diplomatŭ. După ce-șĭ cerŭ Granville cum sciŭ mai bine scusele sale, încărcă pe Germania cu laudele cele mai marĭ ḍicêndŭ, că nu este nicĭ o țéră, în care sĕ aprețieze tóte clasele posițiunea cea însemnată, ce s'a câștigatŭ Germania dela unirea sa, ca în Anglia. Espresiunile cele măgulitóre ale ministrului englezŭ față cu Bismarck și cu Germania arată destulŭ de clarŭ câtŭ prețŭ punŭ Englesii pe amiciția Germaniei.

Tocmai acuma, ḍice „N. fr. Presse," Anglia are mare lipsă de serviciile Germaniei, ca sĕ o scótă din încurcătura cu Rusia, pentru că aliata sa Italia față cu Rusia nu-i póte face multă trébă. Apoi numai Bismarck și cu Germania potŭ împăca pe Englezĭ cu Rușĭ de o cam dată în Asia și potŭ face, ca Rușii sĕ se oprescă în drumulŭ lorŭ către Afganistanŭ și către posesiunile Englezilor din India. Acuma după ce prințulŭ Bismarck ș'a căpĕtatŭ destulă satisfacțiune chiar din partea lui Granville, care l'a vătĕmatŭ prin publicarea telegramei în cartea vênĕtă, nu va mai fi mâniosŭ pe Anglia și de dragulŭ păciĭ europene va căuta sĕ împace pe Rusia cu Anglia, fără de a suferi ca sĕ se jignéscă câtușĭ de puținŭ interesele Angliei în favorulŭ Rusiei, care năsuesce în totŭ chipulŭ a pune aḍimâne labele sale pre Indii și a face prin aceea sĕ cedeze Anglia la Bosforŭ în favorulŭ Slavilorŭ din peninsula balcanică, pentru care ș'a vĕrsatŭ Rusia sângele mai bine de o sută de anĭ.

SCIRILE ḌILEI.

In »Intrunirea literară« din Joia viitóre 28 Faurŭ d. prof. I. C. Panțu va trata unŭ subiectŭ interesantŭ din trecutulŭ Moldovei.

—0—

In Sinodulŭ de Dumineca ținută la biserica Sf. Nicolae din locŭ, comitetulŭ parochialŭ a presentatŭ socotelele pe anulŭ 1884. Sinodulŭ a alesŭ o comisiă în persónele d-lorŭ: G. Bellisimus, I. Socaci, I. C. Panțu, G. Măsgăreanu și G. Navrea, ca sĕ revideze socotelele bisericei. Tóte actele și petițiunile ce se vorŭ adresa către comitetulŭ parochialŭ se vorŭ transpune acestei comisiunĭ.

—0—

Dumineca trecută 24 l. c. s'a ținutŭ adunarea generală a societății tinerilorŭ comercianțĭ din locŭ, sub conducerea d-lui Nicolau Senius. S'a cititŭ raportulŭ despre activitatea comitetului provisorŭ și s'a alesŭ unŭ comitetŭ nou pentru anulŭ viitorŭ. Ne-a făcutŭ o bună impresiune discursulŭ de deschidere alŭ d-lui Senius, în care a apelatŭ la membri, ca sĕ conlucreze cu toții spre validitatea devisei ce'i pusă în fruntea statutelorŭ. Este fórte îmbucurătorŭ că tinerii comercianțĭ în societatea dumnealorŭ punŭ pondŭ așa de mare pe desvoltarea membrilorŭ în sciințe în genere și în specialŭ în sciințele comerciale. Auḍimŭ cu plăcere că noulŭ comitetŭ va face totŭ posibilulŭ de a avea unŭ localŭ potrivitŭ pentru a se aduna și a discuta cestiunĭ comerciale-economice. Despre activitatea ce o va desvolta tênĕra societate vomŭ raporta regulatŭ.

—0—

Adunarea generală ce se va ține în Clușiu pentru constituirea reuniunei de maghiarisare s'a amânatŭ pe ḍiua de 12 Aprilie, din causa că fișpanii (prefecții) vorŭ fi ocupațĭ în camera magnaților cu proiectulŭ de reformă alŭ acesteia și până atuncĭ nu vorŭ puté lua parte la adunare. Pe de altă parte deputatulŭ Beksics va cutriera unele ținuturĭ, pe unde va ține conferințe făcêndŭ propagandă pentru maghiarisare. Călĕtoria sprincenată!

—0—

»Viitorulŭ« spune că, cu ocasiunea unei convorbirĭ cu Dr. Diaconovicĭ, contele Angelo de Gubernatis, scriitorulŭ italianŭ care a petrecutŭ câteva sĕptămânĭ în Pesta, a declaratŭ, că pe lângă deosebita simpatiă, ce o păstréză pentru poporulŭ românŭ, nu se póte mulțămi cu informațiunĭ primite din a doua mână séu câștigate în decursulŭ unorŭ ore fugitive la Clușiu unde va sta 3 ḍile, ci va veni încă în acestŭ anŭ séu în anulŭ viitorŭ, ca sĕ petrécă mai multe sĕptămânĭ între Românii din Ungaria și din România. Contele a mai declaratŭ, că pe unŭ Italianŭ nu'lŭ póte preocupa nimenea față cu Românii și ca dovadă pentru simpatiele sale a ḍisŭ că și-a propusŭ seriosŭ sĕ învețe limba română în timpulŭ celŭ mai scurtŭ.

—0—

Dintre cei 11 deputațĭ românĭ din camera ungară, 3 aparținŭ partidei naționale cu programa din Sibiiu: Vincențiu Babeșŭ, Traianŭ Doda și Petru Truța; 1 aparține partidei opozițiunale moderate: Petru Mihali, ér 7 partidei tisaiste: Dr. Iosifŭ Galŭ, Alexandru Romanŭ, Atanasiu Rațŭ, Iónŭ Beleșŭ, Constantinŭ Gurbanŭ, Georgiu Serbŭ și Gerasimŭ Vegșeu

—0—

Preoții din țéra Bârsei, comitatulŭ Brașovului, au luatŭ hotărîrea a înființa o reuniune preoțéscă. Scopulŭ acestei reuniunĭ este: a) progresulŭ preoțilorŭ în literatură și cultură; b) ajutorarea lorŭ materială.

—0—

Ḑiarele din Bucurescĭ ne aducŭ scirea, că guvernulŭ românŭ a denunțatŭ convențiunea comercială cu Austro-Ungaria și a și espedatŭ denunțarea la Viena.

—0—

Comitetulŭ societățeĭ macedonene din Bucurescĭ »Lumina« se ocupă, ca sĕ organiseze pentru anulŭ viitorŭ în Bucurescĭ o esposițiune a Macedoniei române de industriă casnică, armurăriă, argintăriă, diverse obiecte de artă și curiositate, producțiunĭ alimentare, vinurĭ, etc. »Voința Națională« ḑice că chiar artiștii și furnisorii palatului Sultanului vorŭ contribui la acéstă esposițiune, alŭ căreĭ scopŭ este d'a arĕta lumeĭ valórea artistică și productivă a poporului românŭ de peste Balcanĭ.

—0—

Mai mulțĭ tinerĭ au luatŭ inițiativa ca, prin subscripțiune publică, sĕ ridice o statuă poetului Dumitru Bolintineanu, ḑice »Românulŭ«. Aceștĭ tinerĭ s'au constituitŭ în comitetŭ de inițiativă sub patronagiulŭ M. S. Reginei. Președinte s'a alesŭ d. Vasile Alexandri.

—0—

»Amiculŭ Poporului« este numele unui nou ḑiarŭ ce apare de două orĭ pe sĕptămână în Craiova. 'I urămŭ viață!

Rĕspunsŭ la „o nedumerire."

Brașovŭ, 18 Februariu.

II.

Cătranulŭ colegilorŭ dela „Tribuna" a luatŭ focŭ în urma unui articulŭ ce l'amŭ fostŭ reprodusŭ din „Ellenzék" la „cronică" în Nr. 40 alŭ fóiei nóstre. In acelŭ articulŭ fóia maghiară face temenele și aduce mulțumirile sale „Tribunei," care „i-a deschisŭ ochii ca sĕ pótă vedé mai bine primejdia," ce amenință Ungaria din partea pretinșilorŭ „socialiștĭ" și „iredentiștĭ" din România.

„Tribuna" în locŭ sĕ-șĭ deschidă și ea ochii și sĕ-șĭ vĕḑă pĕcatele, și în locŭ sĕ rĕspunḑă lui „Ellenzék" găsesce cu cale a se lega de noi ḑicêndŭ:

»Suntemŭ în adevĕrŭ mișcațĭ de atențiunea colegială a frațilorŭ dela »Gazetă;« amŭ dori cu tóte aceste sĕ scimŭ unŭ lucru: De ce óre când e vorba de ceea ce amŭ ḑisŭ noi, simpaticii noștrii colegĭ nu citéză cuvintele nóstre, ci ne presintă în haina, în care unŭ ḑiarŭ maghiarŭ ni-a presentatŭ publicului maghiarŭ? Acésta ni-ar împinge la presupunerea, că pentru colegii noștrii nu este importantŭ ceea ce amŭ ḑisŭ noi, ci efectulŭ, pe care ar puté sĕ-lŭ producă asupra publicului ceea ce unŭ ḑiarŭ maghiarŭ ḑice că amŭ ḑisŭ. Orĭ și cine punêndŭ cele ḑise de nói alăturea cu cele reproduse de »Gazetă« după ḑiarulŭ maghiarŭ, se póte convinge că este multă rea credință în acésta atențiune colegială, fiindcă noi nu amŭ ḑisŭ ceea ce ḑiarulŭ maghiarŭ spune că amŭ ḑisŭ și în deosebĭ nu avemŭ darulŭ de a scí se ne folosimŭ de termenii nespălațĭ și de a găsí tonulŭ ordinarŭ, cu care ne presentă »Gazeta« după ḑiarulŭ maghiarŭ.«

In numĕrulŭ următorŭ (43 dela 23 Febr. a. c.) cei dela „Tribuna" sĕ laudă „că au consciința că nu este nicĭ o umbră de gândŭ rĕu în cugetulŭ lorŭ." Dacă colegii dela „Tribuna" arŭ fi ómenĭ cu cugetŭ curatŭ și fără nicĭ unŭ gândŭ rĕu în sufletulŭ lorŭ, atuncĭ ei veḑêndŭ, că după o tăcere atâtŭ de îndelungată, în care timpŭ „Tribuna" a pututŭ sĕ-șĭ „desvólte" în „tignă" și „nejignită" producțiunile ei stilistice înaintea publicului românŭ, vĕḑêndŭ, ḑicemŭ, că după atâta timpŭ „Gazeta" vine și reproduce câte-va pasage dintr'unŭ ḑiarŭ maghiarŭ, asupra unorŭ espectorarĭ ale „Tribunei" într'o cestiune de „interesŭ publicŭ", numai cu litere micĭ, sub rubrica „cronică," fără a face vre o observare, trebuia sĕ-șĭ ḑică: Nu se póte ca colegiĭ nostri dela „Gazetă" sĕ urmărescă vr'o tendință era față cu noi prin reproducerea acelorŭ șire, căcĭ décă ar fi avutŭ acéstă tendință ar fi tradusŭ întregŭ articlulŭ din „Ellenzék" și ar fi mai scrisŭ și ea unulŭ cu litere marĭ pe lângă elŭ. Care a pututŭ fi dar scopulŭ ei? Negreșitŭ că numai acela de a ne dá unŭ avertismentŭ spuindu-ne indirectŭ: vedețĭ ce resultate producŭ imbecilitățile vóstre!

Așa trebuia sĕ raționeze cei dela „Tribuna" décă aveau cugetulŭ curatŭ. Orĭ dóră ei în naivitatea pruncieĭ lorŭ au fostŭ de părere, că „Gazeta" de aceea a tăcutŭ până acuma pentru că s'ar fi simțitŭ slabă față cu dênșiĭ? Credeau óre ei că chiar acum „Gazeta" n'a cutezatŭ sĕ ésă pe față ci numai așa pe de lăturĭ a voitŭ sĕ aplice o lovitură „Tribunei?"

Rĕu s'au înșelatŭ colegii noștri dacă au presupusŭ despre noi o asemenea slăbiciune după ce ei înșișĭ recunoscŭ, că „nu ne lipsesce curagiulŭ opiniunilorŭ."

Dar colegii noștri dela „Tribuna" nu sunt lealĭ și cu cugetŭ curatŭ. Cum arŭ puté dér sĕ presupună la alții o altă purtare? Dumnélorŭ citéză cu predilecțiune proverbe germane. Le vomŭ aduce aminte de unulŭ, care se potrivesce cu purtarea lorŭ: „Wie der Schelm ist, so denkt er."

Dovadă, că cei dela „Tribuna" n'au cugetŭ curatŭ, suntŭ însinuările grozave, ce ni-le adreséză din incidentulŭ acelei simple reproducerĭ. Dacă ei suntŭ așa de convinșĭ, că bine au făcutŭ, când au căutatŭ sĕ alarmeze țéra asupra primejdiei închipuite, ce o-ar amenința din partea României, fiind-că a apărutŭ și acolo unŭ organŭ socialisticŭ când în Ungaria aparŭ de mulțĭ anĭ încóce ḑecĭ de foi socialiste; dacă ei suntŭ așa de sigurĭ, că bine au făcutŭ, atuncĭ de ce îi geneză laudele lui „Ellenzék," de ce n'au curagiulŭ opiniunilorŭ lorŭ în fața temenelelorŭ unguresci, când sciu sĕ fie așa de „hotărîțĭ" și de „cutezătorĭ," de câte orĭ sĕ tractéză de denunțarea vr'unui gróznicŭ complotŭ clocitŭ pe hârtiă?

Eată ce ḑicŭ „simpaticii" noștri colegĭ în numĕrulŭ „Tribunei" dela 23 Februariu:

»Gazeta Transilvaniei« este celŭ mai vechiu ḑiarŭ românŭ, luptă de cincĭ-ḑecĭ de anĭ acum pentru drepturile némului romănescŭ, nicĭ-odată însĕ ea nu a susținutŭ causa română cu hotărîrea, nicĭodată cu îndrăsnéla, cu care a susținut'o »Tribuna«: **putemŭ sĕ o facemŭ,** pentru-că nu intră frica în inima omului, care sĕ scie pe calea cea dréptă și are consciința, că nu este nicĭ umbră de gândŭ rĕu în sufletulŭ lui, nimicŭ ne ertatŭ în scopurile ce urmăresce, că numai dorulŭ de bine îlŭ povățuesce.«

Nu este acésta o nouă suspițiunare a intențiunilorŭ nóstre? Ḑice „Tribuna" că ea póte fi mai „hotărîtă" și mai „cutezătóre" ca „Gazeta" pentru că „n'are gândurĭ rele" și „nu urmăresce scopurĭ neiertate." Nu ḑice ea prin acésta indirectŭ că „Gazeta" deși are „curagiulŭ opiniunilorŭ" totușĭ „nu póte fi" așa de „hotărîtă" și „cutezătóre" ca „Tribuna," pentru că urmăresce scopurĭ neiertate?

Orĭ dóră nu vorŭ voĭ sĕ declare cei dela „Tribuna" că alta au scrisŭ și la alta s'au gânditŭ? — Una din două, orĭ s'au gânditŭ așa cum au scrisŭ și atuncĭ suntŭ de rea credință, orĭ au scrisŭ altfelŭ de cum au gânditŭ și atuncĭ suntŭ ignoranțĭ și nu le putemŭ dá o povață mai bună de câtŭ sĕ asvêrle condeiulŭ din mână.

Este ridiculŭ când „Tribuna" se îngâmfă cu pretinsa ei „hotărîre" și „îndrăsnélă". Ferescăne Dumneḑeu de astfelŭ de „hotărire" și „îndrăsnélă" în susținerea causei române, cum e aceea, pe care a documentat'o „Tribuna" scriindŭ în numĕrulŭ 30 dela 8 (20) Februariu 1885:

»Țéra romănéscă e o mlăstină, în care se scurgŭ tóte esistențele problematice ale țĕrilorŭ din Orientŭ.... Ómenii, carĭ facŭ viața publică a României suntŭ spulberațĭ; prea mulțĭ dintre ei și-au petrecutŭ tinerețele în mlăștinele Parisului.... unde au luatŭ deprinderile esistințelorŭ catilinare.....

»Românulŭ atâtŭ aici câtŭ și peste Carpațĭ nu umblă după idei: Elŭ vrea sĕ aibă hrana de tóte ḑilele adăpostulŭ lui sigurŭ și tigna lucrărei pacînice: nu-i trebue nicĭ unŭ dreptŭ dacă le are pe aceste...«

Ferescă-ne Dumneḑeu de-o apĕrare a causei cum o face „Tribuna" scriindŭ mai departe în nr. 40 dela 20 Febr. 1885:

»Situațiunea ce ni s'a creatŭ în urma catastrofei dela 1866 a ajunsŭ a ni fi atâtŭ de nesuferită, încâtŭ tóte straturile societățiĭ nóstre suntŭ cuprinse de-o agitațiune febrilă și din ḑi în ḑi totŭ mai multŭ se pronunță în massele poporului inclinarea de-a se **resuflá prin o acțiune violentă** și totŭ mai tare străbate în clasele culte temerea, că în curêndŭ nu va fi cu putință sĕ preîntimpine nenorocirea ce vine cu repeḑiciunea unei calamitățĭ elementare asupra nóstră. Sunt cu tóte aceste ómenĭ, Românĭ ca noi, carĭ dorescŭ isbucnirea, o aștéptă cu nerăbdare, ba lucréză chiar ca ea sĕ vină câtŭ mai curêndŭ. Din norocire aceștia nu sunt în mijlocuiŭ nostru, deși din mijloculŭ nostru sunt eșițĭ; deși îi légă cele mai sfinte amintirĭ de noi și de pămêntulŭ țĕrei nóstre....«

Ce „anume" serviciu crede a fi adusŭ „Tribuna" causei române prin aceea, că a înfățișatŭ Ardélulŭ ca unŭ butoiu împlutŭ cu dinamită, afirmândŭ totodată că suntŭ socialiștĭ românĭ dincolo, carĭ sĕ pregătescŭ a dá focŭ acestui butoiu?

Cu ce scopŭ și pe ce temeiu descrie „Tribuna" nemulțămirea poporului românŭ astfelŭ ca și când elŭ s'ar aflá în ajunulŭ unei revoluțiunĭ?

Și apoi organulŭ metropolitanŭ din Sibiiu, care de mai multe lunĭ secundéză bărbătesce pe „Tribuna" în afirmarea, că poporulŭ românŭ este înclinatŭ la fapte nesocotite, totŭ se mai miră, că gendarmeria a fostŭ pusă

FOILETONU.

Carmen Sylva.

»**Aus Carmen Sylva's Leben**« de **Natalie** baronesa de **Hackelberg.** Haidelberg 1885. Librăria universitățiĭ a lui Winter.

(Urmare și fine).

La perfecționarea ființei ei a contribuitŭ fórte multŭ și călĕtoriile, ce întreprinse princesa Elisabeta cu mătușa sa, cu marea principesă Elena din Rusia, o femee fórte însemnată. Rusia, Italia, Elveția le cunoscŭ astfelŭ princ ipesa Elisaveta și deși ceremonialulŭ vieții de curte o obosea, totușĭ convenirea cu personalitățĭ distinse — pe cari marea princesă scia sĕ le adune în jurulŭ ei pretutindenea — o însuflețea mai multŭ și în viața cea mai sgomotósă scia sĕ-șĭ reserveze totdéuna câteva óre pentru studiu seriosŭ și meditare. Acésta fù pentru princesa Elisaveta de Wied, în tóte împrejurările, o necesitate. Mórtea tatălui ei, pe care ea 'lŭ iubia așa de fanaticŭ, și carea urmă, pe cand ea petrecea în Rusia, o suportă — deși acéstă lovitură fù adêncă pentru dênsa — cu unŭ stoicismŭ religiosŭ.

Dér deși principesa se bucurá de călĕtoriile și de impulsurile, ce ele îi presentau, totușĭ totŭ așa de bucurósă se întorcea totdéuna în liniștitulŭ și iubitulŭ Monrepos, la scumpa ei mamă, la viața cea liniștită în castelulŭ de lângă frumosulŭ Rinŭ. Viața ei internă se desvoltă din ce în ce mai intensivă, totŭ mai activă simțulŭ ei de binefacere. In generalŭ se dorea într'unŭ cerc de activitate din ce în ce mai largŭ și fiind-că chiar pe acelŭ timpŭ unŭ Hochenzollern se urcă pe noulŭ tronŭ alŭ României, glumea ea, — făr' de a'i fi trecutŭ vr'odată prin minte ce i-a otărîtŭ sortea — »că acesta ar fi uniculŭ tronŭ, ce ar putea-o atrage, pentru că acolo în depărtatulŭ Orientŭ este încă multŭ de făcutŭ.

Intr'acea ambiția ei se mărginea numai la dorința de a deveni »învĕțătorésă,« și'șĭ propuse decĭ a întemeia unŭ seminarŭ și a'șĭ dedică în viitorŭ timpulŭ și puterile spre cultivarea tinerimei. Mama principesei se învoi cu acestŭ planŭ, însĕ cu condițiunea, ca ea mai ântêiu sĕ isprăvéscă cursulŭ pedagogicŭ și sĕ facă esamenele de lipsă. O întêlnire din întêmplare — după cum credea principesa — cu principele Carolŭ alu României în orașulŭ Kolonia, îndreptă sórtea ei pe căĭ mai marĭ. Așa de iute cucerĭ elŭ inima principesei, încâtŭ acésta, ne mai așteptândŭ vr'unŭ terminŭ de cugetare, primĭ numai decâtŭ pețirea principelui.

Și acum, ca principesă domnitóre, ajunse ființa ei la o desvoltare întrégă și armonică cu multilateralitatea sa. E demnŭ de admiratŭ, ceea ce Elisaveta din România a desvoltatŭ în timpŭ așa de scurtŭ de unŭ deceniu și jumĕtate, pentru țéra sa. Abundanța institutelorŭ pe carĭ le-a întemeiatŭ pentru scopurĭ de cultură, mulțimea reuniunilorŭ pentru ridicarea puterii de muncă și așa a bunei stărĭ, este fórte însemnată. Și este demnŭ de amintitŭ, că tóte acestea instituțiunĭ s'au doveditŭ de pline de viéță și fórte folositóre. Étă unŭ esemplŭ a influinței ei celei marĭ:

Mai nainte vreme tóte materiile pentru îmbrăcămintea armatei și pentru institutele publice se procurau din străinătate. Din îndemnulŭ reginei Elisaveta se făcură scóle de țesutŭ, industria de casă în astă direcțiune se organisă și sumele cele considerabile ce se duceau pe fiecare anŭ (pentru rufe) în străinătate, rĕmânŭ acum poporațiunei din țéră. Unŭ alŭ doilea esemplu: o reuniune, care avé de scopŭ a da de lucru brutŭ femeilorŭ sĕrace și carea înainte cu ḑece anĭ da de lucru numai la șése femei, ocupă astăḑĭ cu lucru o miă. Cu o ochire înțeléptă începe principesa fiecare din întreprinderile sale, asigurându-le mai ântêiu de tóte durabilitatea și astfelŭ apoi se desvoltă de sine și naturalŭ pentru o perfecționare mai mare. Astfelŭ se destingŭ și institutele de cultură fundate de dênsa, prin aceea că ea nu țintesce — după cum pré adesea se întêmplă — a ajunge scopulŭ numai decâtŭ la începutŭ. Totŭ ceea ce ea crează — fie în orĭce direcțiune — zace pe o basă solidă și sănătósă, a căreĭ urmare este desvoltarea naturală progresivă. Câtŭ de minunatŭ se potrivesce instrucțiunea seriósă și diligența fetiței celei tinere cu faptele principesei. Și întru câtŭ îi zace la inimă progresulŭ și interesele supușilorŭ sĕi, dovedesce d. e. și aceea, că preste vară — la Sinaia — pórtă costumulŭ naționalŭ, unŭ esemplu, ce de sine se înțelege a aflatŭ imitare nu numai la damele de curte, ci în generalŭ și în societate, și astfelŭ

în mişcare, când s'a auḑitŭ că Românii vorŭ sĕ facă parastase lui Horia!

Noi ne dămŭ tótă silinţa sĕ dovedimŭ înaintea Tronului şi a opiniunei publice din ţéră şi din afară, că în lupta nóstră dréptă nu voimŭ nicïdecum sĕ ne luămŭ refugiu la acte nelegale şi că nu agitămŭ, ci ne luptămŭ cu credinţă şi lealitate pentru egala îndreptăţire naţională, ér „Tribuna“ vine şi ne acusă că suntemŭ înclinaţi, noi Românii, de a ne rĕsufla printr'o acţiune violentă şi în numerii sĕi mai recenţi merge până a ne însinuá şi nouĕ celorŭ de aicï, că am fi hotărîţi a face causă comună cu „elementele subvensive“ de dincolo.

Harŭ Domnului, destulŭ de agerï suntŭ agenţii poliţienescï a-i d-lui Tisza şi până acuma încă n'au fostŭ în stare se arĕte unŭ singurŭ casŭ, că poporulŭ nostru s'ar gândi la acte nesocotite. Nu înţelegemŭ de unde vine zelulŭ „Tribunei“ de a concurá cu ei în descoperirea complotelorŭ închipuite.

CORESPONDENŢA NÓSTRA DIN COMITATE.

Din jurulŭ Gurghiului, în 20 Februariu 1885.

Domnule Redactorŭ! In interesulŭ adevĕrului şi pentru ca şi altcum sĕ mai scimŭ cum stămŭ cu unele afacerï de ale nóstre private, vĕ comunicŭ următórele:

Noi cei ce ne aflămŭ în jurulŭ Gurghiului scimŭ că defunctulŭ Ioanŭ Popŭ Maiorŭ din Reghinulŭ săsescŭ, pentru inteligenţa română aflătóre în acestŭ ţinutŭ, a dăruitŭ biblioteca sa constătătóre din mai multe opurï în diferite limbï ale patriei — unŭ tesaurŭ, care aḑi preste totŭ loculŭ din partea inteligenţii române este luatŭ la desbaterï serióse: că adecă cum s'ar puté înfiinţa astfelŭ de bibliotecï salutare scopului naţionalŭ, din carï şi cei lipsiţï de mijlócele recerute la procurarea de diferite opurï, sĕ pótă gusta din nectarulŭ muselorŭ. Scimŭ mai departe, că în 8 Ianuariu 1879 d. Daniilŭ Farcaşiu ca notarŭ cercualŭ, pentru consultarea pe viitorŭ şi aducerea în ordine a numitei bibliotecï, a conchematŭ o şedinţă în opidulŭ Gurghiu, carea a fostŭ bine cercetată de inteligenţa română din jurŭ, cu care ocasiune s'a strînsŭ prin colecte o sumă frumuşică de banï sub titlulŭ »fondŭ pentru bibliotecă.«

Mai departe totŭ în 1879 în comuna românéscă G. Hodacu s'a ţinutŭ şi o petrecere cu jocŭ în folosulŭ bibliotecei susŭ amintite, carea asemenea a fostŭ de publicŭ bine cercetată şi a resultatŭ unŭ venitŭ frumosŭ. Scimŭ în urmă că cu ocasiunea şedinţei a doua, carea s'a ţinutŭ totŭ în opidulŭ Gurghiu în 9 Maiŭ 1879 éră s'a strînsŭ o sumuliţă de banï pentru fondulŭ bibliotecei susŭ numite etc.

Acum după ce din anulŭ 1879 până în ḑiua de aḑi, nimicŭ nu scimŭ cum se manipuléză banii încurşï în fondulŭ bibliotecei, nicï că cum stămŭ cu biblioteca donată de defunctulŭ de piă memoriă G. P. Maiorŭ, mai esistă acea în faptă orï nu? Cine şi în ce formă a folositŭ atâtea opurï de însemnătate? Despre tóte acestea facemŭ întrebare pe calea publicităţii şi rugămŭ pe d. Daniilŭ Fărcaşiu, carele a făcutŭ paşii primï în obiectulŭ susŭ amintitŭ, sĕ binevoiască a ne da deslușirile necesare, ca aşa sĕ ne putemŭ pune baremï pe viitorŭ în ordine, şi până a nu se înrădăcina rĕulŭ indiferentismului, sĕ-lŭ curăm, pentru că d-sa scie despre totŭ lucrulŭ, şi credemŭ că rĕspunderea despre ceea ce s'a făcutŭ până acum séu ar fi trebuitu sĕ se facă, cade asupra d-sale; ceea ce suntŭ de firmă credinţă că fără a lua in nume de rĕu că-lŭ provocămŭ pe acéstă cale, 'şï va face sacra datorinţă fiindŭ la mijlocŭ binele comunŭ.

Unŭ fiu alŭ naţiunei.

Raportulŭ secretarului generalŭ
asupra lucrărilorŭ academiei române în decursulŭ anului 1884—1885.

(Urmare.)

d) Din colecţiunea lui Hurmuzachi, îndată după terminarea volumului IV, partea 2-a, s'a pusŭ la tiparŭ vol. V, care va cuprinde documentele privitóre la anii 1650—1700. S'au tipăritŭ până acuma 2 cóle (8 pagine).

e) Din »Fragmente zur Geschichte der Rumänen« s'a publicatŭ în decursulŭ anului volumulŭ III (de 514 pagine) din care erau tipărite până la sesiunea trecută 24 cóle. Acestŭ volumŭ cuprinde studii asupra istoriei ţĕrilorŭ române dela mórtea lui Mihaiu Vitézulŭ până la pacea dela Carlovttz. Apoi s'a începutŭ tipărirea volumului IV, din care s'au tipăritŭ până acum 23 cóle (368 de pagine).

Astfelŭ publicaţiunea Hurmuzachi conţine astăḑï:

»Documente privitóre la Istoria Românilorŭ« culese de Eudoxiu de Hurmuzachi:

Vol. III, (1576—1599). Cu portretulŭ lui Mihaiu-Vodă Vitézulŭ.

Vol. IV, Partea I, (1600—1650). Cu portretulŭ lui Mateiu Basarabŭ.

Vol. IV, Partea II, (1600—1650). Cu portretulŭ lui Vasile Lupu.

Vol. V, (1650—1700). Sub presă.

Vol. VI, (1700—1750). Cu portretulŭ lui Dimitrie Cantemirŭ.

Vol. VII, (1740—1818). Cu portretulŭ lui Grigore Ghica.

„Fragmente zur Geschichte der Rumänen« von Eudoxius Freiherrn von Hurmuzachi:

Vol. I. Istoria Românilorŭ înainte de fundarea Principatelorŭ, şi Istoria Principatelorŭ dela fundarea lorŭ până la perderea independinţei.

Vol. II. Istoria bisericéscă a Românilorŭ din Transilvania.

Vol. III. Istoria Principatelorŭ române dela mórtea lui Mihaiu Vitézulŭ până la pacea de Carlovitz.

Vol. IV. Sub presă.

Fragmente din Istoria Românilorŭ de Eudoxiu Baron de Hurmuzachi. Tomulŭ I.

III. Cercetărï şi esplorărï scienţifice.

Cu ajutorulŭ sumelorŭ pe carï Camera le-a pusŭ la disposiţiunea Academiei ne-a fostŭ cu putinţă în sesiunea trecută a dispune unele cercetărï scienţifice de naturï deosebite.

1. Colegului nostru d-lui Odobescu i s'a pusŭ la disposiţiune 5000 lei pentru a continuá cu facerea copiilorŭ de documente din archivele Ministerului de esterne din Parisŭ, cu privire la istoria ţĕrilorŭ române. Acéstă lucrare s'a continuatŭ, şi în decursulŭ anului s'au primitŭ 46 fascicule (192—237), din carï unele continuă colecţiunea primită în anulŭ trecutŭ, ér altele o completéză.

Acéstă colecţiune de documente va fi peste puţinŭ timpŭ publicată, precum s'a arĕtatŭ mai susŭ.

2. De asemenea în sesiunea trecută aţï pusŭ la disposiţiunea colegului nostru d-lui G. Bariţŭ suma de 5000 lei pentru a adună documente istorice privitóre la Românï. D-sa va face o relaţiune despre lucrările sale în acéstă privinţă.

3. Colegulŭ nostru d-lŭ V. Babeşŭ s'a însărcinatŭ în urma cererii sale, cu facerea de cercetărï archeologice în părţile Banatului, spre care scopŭ i-s'a pusŭ la disposiţiune suma de 1000 lei. D-sa va binevoi asemenea a presentă Academiei relaţiune în scrisŭ asupra resultatelorŭ obţinute prin explorările D-sale, fiindŭ de celŭ mai mare interesŭ ca aceste relaţiunï sĕ se publice în analele nóstre.

4. Prin nenorocitulŭ incendiu dela 24 Martie vĕ aduceţï aminte că bogatele şi preţiósele colecţiunï ale museului botanicŭ au fostŭ cu totulŭ nimicite. Spre a uşura durerea ce acéstă perdere a causatŭ colegiulŭ nostru D-lŭ Dr. D. Brândză, activităţii căruia se datorea formarea acelei colecţiunï, D-vóstră v'aţï grăbitŭ a pune la disdosiţiunea sa suma de 2000 lei spre a ajută restabilirea acelorŭ colecţiunï. Perderea cea mare a fostŭ recunoscută de tótă ţéra şi urmarea a fostŭ ca museulŭ botanicŭ este astăḑï aprópe cu totulŭ restabilitŭ. D-lŭ Dr. Brândză va binevoi a vĕ face o relaţiune asupra stării colecţiuniiorŭ puse sub a sa direcţiune.

5. Dotaţiunea museului de anticităţï de 10,000 lei, s'a datŭ pe anulŭ trecutŭ Academiei de către Cameră, pentru ca ea sĕ se cheltuiască sub controlulŭ Academiei.

Din acéstă dotaţiune jumĕtate a fostŭ destinată pentru diferite cumpărărï pentru Museu. Acéstă sumă s'a cheltuitŭ aprópe întrégă pentru mai multe obiecte cumpĕrate în urma cererilorŭ Directorului, după cum veţï vedé din raportulŭ asupra operaţiunilorŭ casei.

A doua jumĕtate a fostŭ destinată anume pentru continuarea esplorărilorŭ archeologice dela Adam-Clissi şi pentru aducerea la Museu a anticităţilorŭ găsite în aceea localitate. D-lŭ Directorŭ alŭ Museului a fostŭ împedicatŭ în acestŭ anŭ de a continuá aceste lucrărï, şi din acéstă causă suma a rĕmasŭ aprópe întrégă necheltuită, însă este reservată pentru a se cheltui în anulŭ viitorŭ, conformŭ dorinţei guvernului

IV. Concursurile.

Pentru sesiunea anului acestuia erau publicate trei premii; pe deoparte premiile anuale: Marele premiu Năsturelŭ carele este a se decerne pentru o scriere în limba română cu conţinutŭ de orï-ce natură care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în anii 1881—1884; apoi Premiulŭ Statului Heliade-Rădulescu care este a se decerne unei scrierï în limba română cu conţinutŭ literarŭ care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în anii 1883 şi 1884.

La aceste douĕ premii s'au presentatŭ până la termenulŭ regulamentarŭ, 31 Decembre 1884, următórele publicaţiunï, carï au fostŭ trimise fără întârḑiere comisiunii respective spre studiare:

1. Cursŭ elementarŭ de gramatică românéscă. Partea I Etimologia de Vasile Ionescu, Iaşï 1884
2. Legile istorice care esplică limba româna de Vasile Ionescu. Iaşï 1884.
3. Ludovicŭ XIV şi Constantinŭ Brâncovénu. Studii asupra politicei francese în Europa resăriténă de Ionescu-Gion. Bucurescï 1884.
4. Memoriile geologice ale scólei militare din Iaşï. Memoriulŭ I. Studii geologice şi paleontologice asupra unorŭ tĕrîmurï terţiare din unele părţï ale României de G. Cobălcescu. Bucurescï 1883.
5. Studie asupra Constituţiunei Românilorŭ s'au esplicarea pactului fundamentalŭ din 1 Iulie 1866, de G. G. Meitani. Fascicula IX. Bucurescï 1883.
6. Manualŭ séu călĕusa cetăţénului în materiă judiciară de Iónŭ Rădoiu. Bucurescï 1884.
7. Negriada, epopeă naţională, de Ar. Densuşianu. Partea II. Bucurescï 1884.
8. Teoria lui Rösler. Studii asupra stăruinţei Românilorŭ în Dacia Traiană de A. D. Xenopolŭ. Iaşï 1884.
9. Raportulŭ generalŭ anualŭ asupra învĕţămĕntului, presintatŭ D-lui Ministru de Instrucţiune Publică şi Culte de Spiru C. Haretŭ. Bucurescï 1884.
10. Revoluţiunea lui Horia în Transilvania şi Ungaria, 1874—1785, scrisă de documentele oficiale de Nic. Densuşianŭ. Bucurescï 1884.
11. Elemente de tarapeutică şi materiă medicală de Dr. Z. Petrescu. Partea I, Vol. I. II. III. Partea II. Bucurescï 1884.
12. Manualŭ de archeologiă biblică de Isidorŭ de Onciulŭ, Cernăuţï 1884.

Totŭ pentru acestŭ anŭ mai era publicatŭ şi concursulŭ premiului Lazarŭ pentru celŭ mai bunŭ »Studiu asupra agriculturei, industriei şi comerciului în România.« La acestŭ concursŭ nu s'a presentatŭ nicï unŭ manuscrisŭ. (Va urmă.)

TELEGRAME PARTICULARE A „GAZ. TRANS.“

Pesta 8 Martie 1885.

Deputaţiunea archidiecesei gr. orientale, trimsă la Viena în afacerea milei împĕrătescï, a sositŭ în Pesta, unde a datŭ ministrului informaţiunï în favorulŭ causei.

Sibiiu, 10 Martie 1885.

Deputaţiunea a sositŭ erï veselă de resultatulŭ obţinutŭ până acum. Se speră că isbênda va fi a causei nóstre.

DIVERSE.

O primăriă în încurcătură. — Unŭ locuitorŭ din Lemberg a lăsatŭ oraşului în care s'a născutŭ o sumă de 1500 florinï destinaţï celei mai frumóse femei din Lemberg, »fără — ḑice testamentulŭ, — ca judecătorii sĕ se ocupe despre moralitatea concurintelorŭ.« Edilii din Lemberg carï au sĕ esecute acestŭ legatŭ, se află în cea mai mare încurcătură!

Editorŭ: Iacobŭ Mureşianu.
Redactorŭ responsabilŭ: Dr. Aurelŭ Mureşianu

şi în astă direcţiune dândŭ unŭ nou sborŭ industriei de casă. Precum pentru totalitete aşa este regina plină de unŭ interesŭ căldurosŭ şi activŭ pentru singuraticï — fără sĕ obosescă vr'odată. O sentinţă a principesei în acéstă privinţă o caracteriséză mai bine. Ea observá odată: „Mï erá neplăcutŭ a pronunţa ceva la audienţe, ce nu simţémŭ într'adevĕrŭ. Ca sĕ nu spunŭ neadevĕrŭ, m'amŭ silitŭ a simţi interesulŭ, ce-lŭ arĕtămŭ. Fiecare omŭ e demnŭ de simpatiă. Acum mĕ interesézǎ toţï ómenii şi-i aflu pe toţï interesanţï. Nicï audienţele nu mĕ mai supĕră, din contră mĕ bucurŭ de ele. Celŭ mai micŭ lucru, ce-lŭ face omulŭ, trebue întregŭ făcutŭ, décă vreai sĕ isbutescï; celŭ mai micŭ lucru, ce este, trebue sĕ fiă întregŭ, décă în generalŭ vreai sĕ fie ceva.“

S'ar crede că, ocupată cu o activitate practică aşa de estinsă şi minuţiósă, nu-i mai rĕmâne nicï gândŭ nicï timpŭ pentru vr'o producere artistică propriă şi totuşï şi în astă privinţă s'a desvoltatŭ mai ântêiŭ pe tronŭ, şi din România cunósce lumea germană pe Carmen Sylva o iubesce şi o apreţiéză. Cu tóte că Elisaveta de Wied, încă din alŭ 16-lea anŭ alŭ vieţiï sale, şi-a notatŭ tóte poesiile, ce ea a creatŭ, totuşï nicï cele mai iubite şi mai deapróре persóne ale ei. n'au fostŭ atâtŭ de favorisate ca sĕ-şï câştige cunoscinţă despre ele şi s'a mulţămitŭ numai cu îndestulirea boldului poeticŭ alŭ fiinţei sale în ascunsŭ. Principesa a fostŭ ceea ce a adusŭ pe poetă la lumina lumei. Dorinţa de a face accesibilŭ tesaurulŭ poesiei poporale române şi în patria ei, de a câştiga amicï în poporulŭ germanŭ pentru acestŭ tesaurŭ, o conduse pentru prima óră în publicitate. Spre acestŭ scopŭ studiă ea mai ântêiu cu seriositate legile metricei şi ale poeticei, de ce până atuncï se temea, ca nu cumva să-şï tradeze dulcele ei secretŭ. După ce însĕ primulŭ pasŭ era făcutŭ prin traducerea tradiţiunelorŭ poporale şi şi-a asiguratŭ posiţiunea sa de stăpână preste formă, urmă iute o poesie după alta: »Sappho,« »Hammerstein,« »Ueber den Wassern,« »Leidens Erdengang,« „Jehovah,« »Meine Ruhe,« şi orï care altă apariţiune, dovedea înalta desvoltare a talentului ei, presentau frumosulŭ.

Seriositetea şi înălţimea cugetelorŭ, intensitatea simţĕmêntului, priceperea nobilă a vieţiï suntŭ ceea ce caracteriséză tóte poesiile Carmen Sylvei. Precum pentru alţii spre bucuriă, aşa i-a fostŭ pentru dênsa, creaţiunea sa poetică, spre mângâere în timpurile cele triste de grea bólă, în acele durerόse ḑile, când regina Elisaveta 'şï perdu unica şi multŭ iubita sa fetiţă.

Cercului celui mai mare şi zelosŭ de cetitorï ai Carmen Sylvei, va fi de douĕ orï binevenită cartea baronesei Hackelberg. Şi într'adevĕr, cine nu se va bucura de aceea icónă descrisă în aşa simple linii: a unei femei nobile; a unei domnitóre, ce stă pe cea mai înaltă tréptă a misiunei sale; a unei poete talentate, — trei frumóse figurï întrunite într'una singură.

Comunicată de

Viena, 4 Martie 1885. I. Meroaz.

Cursulŭ la bursa de Viena
din 9 Martie st. n. 1885.

Rentă de aurŭ 4%	99.05
Rentă de hârtiă 5%	94 10
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	147.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	99.15
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	122 50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	110. –
Bonurĭ rurale ungare	103.50
Bonurĭ cu cl. de sortare	103 25
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	103.—
Bonurĭ cu cl. de sortare	102.75
Bonurĭ rurale transilvane	103. –
Bonurĭ croato-slavone	103.--
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	—.—
Imprumutulŭ cu premiu ung.	119.—
Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	119. –
Renta de hărtiă austriacă	83.65
Renta de arg. austr.	84.20
Renta de aurŭ austr.	109 40
Losurile din 1860	139 25
Acţiunile băncei austro-ungare	869 —
Act. băncei de creditŭ ung.	311.75
Act. băncei de creditŭ austr.	302.75
Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.81
Napoleon-d'orĭ	9.79½
Mărcĭ 100 împ. germ.	60.45
Londra 10 Livres sterlinge	124.30

Bursa de Bucurescĭ.
Cota oficială dela 23 Februariu st. v. 1884.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%)	92¼	—
Renta rom. amort. (5%)	95¼	—
» convert. (6%)	89½	—
Împr. oraş. Buc. (20 fr.)	32	—
Credit fonc. rural (7%)	101½	—
» „ „ (5%)	85⅜	—
» » urban (7%)	96½	—
» » » (6%)	91½	—
» » » (5%)	84	—
Banca naţională a României	1210	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	296	—
« » » Naţională	215	—
Aurŭ	11.⅜%	—
Bancnote austriace contra aurŭ	—	—

Cursulu pieţei Braşovŭ
din 10 Martie st. n. 1885

	Cump.		Vênd.
Bancnote românescĭ	Cump. 8.86	Vênd.	8.88
Argint românesc	» 8.80	»	8.85
Napoleon-d'orĭ	» 9.78	»	9.80
Lire turcescĭ	» 11.—	»	11.04
Imperialĭ	» 10.—	»	10.02
Galbenĭ	» 5.70	»	5.76
Scrisurile fonc. »Albina«	» 100.50	»	101.—
Ruble Rusescĭ	» 128.—	»	129.—
Discontulŭ	»		7—10 % pe anŭ.

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ se potŭ cumpĕra în tutungeria lui I. Gross.

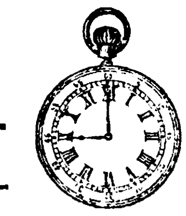
Anunţămŭ acelorŭ onoraţĭ cetitorĭ, carĭ vorŭ binevoi a se aboná la fóia nóstră de aicĭ încolo, că avemŭ încă în reservă numerĭ dela începutulŭ anului 1885 prin urmare potŭ sĕ aibă colecţiunea completă.

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Stabilimentulŭ de fortepianurĭ
alŭ lui
Juliu Jaschik
Braşovŭ. têrgulŭ flosului (Flachszeile) Nr. 26 II. Et.

Depositulŭ celŭ mai bogatŭ de pianurĭ şi pianinurĭ noue şi întrebuinţate din fabricele cele mai renumite. Pianurĭ vechĭ sĕ ieau în schimbŭ. Se primescŭ şi plăţĭ în rate. Cu deosebire sunt a se recomanda: pianurĭ noue dela c. r. fabricantŭ de pianurĭ Heitzmann în Viena, lucrate în lemnŭ frumosŭ de nucŭ, fl. 500; pianurĭ Mignon, cu córdele încrucişate, în negru fl. 600. Pianinurĭ de nucŭ séu negre fl. 450. Afară de acésta este de vêndare unŭ pianŭ întrebuinţatŭ de Streicher cu fl. 230, unŭ pianŭ bine conservatŭ de Eisenhut, 7½ octave şi cu placă de metalŭ lată fl. 200.

4—10

Iosifŭ Both,

ceasornicarŭ, opticianŭ şi mecanicianŭ
IN BRAŞOVŬ,
strada poştei Nr. 661.

recomandă depositulŭ sĕu bine asortatŭ de
ceasornice de Helveţia, pendule, ceasornice în provasŭ şi de Schwarzwald,
apoi tóte productele optice,
mai cu sémă OCHELARĬ şlifuiţĭ optică-periscopică de aurŭ, argintŭ, nicĕlŭ, oţelŭ ş. a.
Se recomandă şi la furnisare de
orologie pentru bisericĭ
de construcţiune escelentă; în fine spre aşeḑare de telegrafurĭ de odăi şi de legăturĭ telefonice.

TÓTE REPARATURILE DE RESORTŬ
se efectuéză iute şi eftinŭ cu garanţiă.

Mersulŭ trenurilorŭ
pe inia **Predealŭ-Budapesta** şi pe linia **Teiuşŭ-Aradŭ-Budapesta** a călei ferate orientale de statŭ reg. ung.

Predealŭ-Budapesta

	Trenŭ accelerat	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne
Bucurescĭ	7.15	—	—	—
Predealŭ	1.09	—	—	9.50
Timişŭ	1.33	—	—	10.15
Braşovŭ (	2.06	—	—	10.50
Braşovŭ (	2.16	6.30	5.45	
Feldióra	2.44	7.09	6.28	
Apatia	3.03	7.41	7.07	
Agostonfalva	3.18	8.09	7.42	
Homorodŭ	3.51	8.53	8.51	
Haşfaleu	4.51	10.18	10.52	
Sighişóra	5.11	10.55	11.56	
Elisabetopole	5.39	11.36	12.43	
Mediaşŭ	6.00	12.11	1.23	
Copsa mică	6.29	12.35	2.07	
Micăsasa	—	12.54	2.27	
Blaşiu	7.02	1.29	3.06	
Crăciunelŭ	—	1.45	3.22	
Teiuşŭ	7.38	2.26	4.15	
Aiudŭ	7.55	2.48	4.44	
Vinţulŭ de susŭ	—	3.12	5.10	
Uióra	—	3.19	5.19	
Cucerdea	8.24	3.36	5.47	
Ghirisŭ	8.48	4.10	6.38	
Apahida	—	5.39	8.51	
Cluşiu (	10.08	5·59	9.18	
Cluşiu (	10.18	6.28	8.00	
Nedeşdu	—	6.54	8.34	
Ghirbĕu	—	7.10	8.59	
Aghirişŭ	—	7.25	9.35	
Stana	—	7.49	10.16	
Huiedinŭ	11.33	8.11	11.04	
Ciucia	12.06	8.52	12.17	
Bucia	—	9.11	12.47	
Bratca	—	9.29	1.21	
Rév	12.25	9.52	2.05	
Mező-Telegd	1.11	10.27	3.08	
Fugyi-Vásárhely	–	10.46	3.39	
Várad-Velinţe	—	10.56	3.55	
Oradia-mare (	1.49	11.04	4.06	
Oradia-mare (	1.54	11.14	7.30	
P. Ladány	3.14	1.47	11.05	
Szolnok	5.10	4.40	2.37	
Buda-pesta	7.30	7.44	6.40	
Viena	2.00	6.20	2.00	

Budapesta—Predealŭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus	Trenŭ accelerat	Trenŭ omnibus
Viena	8.25	8.35	3.30	8.00
Budapesta	8.00	6.55	9.45	2.47
Szolnok	11.24	10.55	12.18	6.36
P. Ladány	2.01	2.04	1.59	10.09
Oradea mare (	4.11	5.13	3.20	
Oradea mare (	4.21	9.37	3.25	
Várad-Velencze	4.29	9.45	—	
Fugyi-Vásárhely	4.40	9.59	—	
Mezö-Telegd	5.02	10.28	3.56	
Rév	5.46	11.41	4.31	
Bratca	6.09	12.15	—	
Bucia	6.28	12.48	—	
Ciucia	6.52	1.48	5.28	
Huiedin	7.32	3.21	6.01	
Stana	7.51	3.54	—	
Aghiriş	8.12	4.34	—	
Ghirbĕu	8.24	4.52	—	
Nedeşdu	8.38	5.11	—	
Cluşiu (	8.57	5.40	7.08	
Cluşiu (	9.23	6.00	7.18	
Apahida	9.50	6.29	—	
Ghiriş	11.15	8.14	8.29	
Cucerdea	12.04	9.49	8.53	
Uióra	12.12	9.58	—	
Vinţulŭ de susŭ	12.19	10.07	—	
Aiudŭ	12.45	10.42	9.17	
Teiuşŭ	1.15	11.32	9.40	
Crăciunelŭ	1.44	12.03	—	
Blaşŭ	2.00	12.24	10.12	
Micăsasa	2.34	12.43	—	
Copşa mică	2.52	1.22	10.45	
Mediaşŭ	3.27	2.24	11.07	
Elisabetopole	4.01	3.06	11.29	
Sigişóra	4.50	4.17	12.15	
Haşfaleu	5.08	4.51	12.30	
Homorod	6.47	7.07	1.32	
Agostonfalva	7.36	8.10	2.04	
Apatia	8.09	8.46	2.24	
Feldióra	8.41	9.20	2.44	
Braşovŭ (	9.20	10.15	3.15	
Braşovŭ (	—	6.00	3.25	
Timişŭ	—	6.57	4.03	
Predealŭ	—	7.32	4.28	
Bucurescĭ	—	—	10.25	

Teiuşŭ-Aradŭ-Budapesta

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus
Teiuşŭ	2.39	9.50	8.20
Alba-Iulia	3.40	10.42	9.10
Vinţulŭ de josŭ	4.04	11.09	
Şibotŭ	4.35	11.43	
Orăştia	5.02	12.13	
Simeria (Piski)	5.44	1.22	
Deva	6.05	1.48	
Branicĭca	6.34	2.21	
Ilia	7.01	2.54	
Gurasada	7.15	3.09	
Zam	7.49	3.48	
Soborşin	8.32	4.37	
Bĕrzova	9.19	5.30	
Conopŭ	9.40	5.58	
Radna-Lipova	10.16	6.38	8.24
Paulişŭ	10.32	6.56	8.41
Gyorok	10.48	7.15	9.01
Glogovaţŭ	11.17	7.48	9.30
Aradŭ (	12.32	8.05	9.45
Aradŭ (	12.00	8.45	6.10
Szolnok	4.09	2.10	7.27
Budapesta	7.44	6.40	—
Viena	6.20	—	—

Budapesta-Aradŭ-Teiuşŭ.

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Viena	8.25	8.35
Budapesta	8.00	6.55
Szolnok	11.14	12.28
Aradŭ (	3.35	5.30
Aradŭ (	4.00	6.20
Glogovaţŭ	4.16	6.39
Gyorok	4.47	7.19
Paulişŭ	5.02	7.39
Radna-Lipova	5.25	8.11
Conopŭ	5.57	8.49
Bĕrzova	6.18	9.18
Soborşin	7.11	10.27
Zam	7.48	11.18
Gurasada	8.22	11.57
Ilia	8.40	12.27
Branicĭca	9.02	12.57
Deva	9.32	1.45
Simeria (Piski)	10.12	2.58
Orăştiă	10.47	3.46
Şibotŭ	11.14	4.20
Vinţulŭ de josŭ	11.46	5.06
Alba-Iulia	12.21	6.15
Teiuşŭ	12.53	7.00

Aradŭ-Timişóra

	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne
Aradŭ	6.00	12.30
Aradulŭ nou	6.26	12.54
Németh-Ságh	6.51	1.19
Vinga	7.28	1.50
Orczifalva	7.49	2.12
Merczifalva	8.09	2.30
Timişóra	8.58	3.15

Simeria (Piski) Petroşenĭ

	Trenŭ omnibus
Simeria	3.08
Streiu	3.45
Haţegŭ	4.33
Pui	5.19
Crivadia	6.05
Baniţa	6.43
Petroşenĭ	7.00

Timişóra-Aradŭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Timişóra	12.25	5.00
Merczifalva	1.16	5.56
Orczifalva	1.34	6.16
Vinga	2.04	6.50
Németh-Ságh	2.25	7.11
Aradulŭ nou	2.54	7.44
Aradŭ	3.10	8.00

Petroşenĭ—Simeria (Piski)

	Trenŭ omnibus
Petroşenĭ	8.56
Baniţa	9.37
Crivadia	10.09
Pui	10.48
Haţegŭ	11.26
Streiu	12.06
Simeria	12.37

Nota: Órele de nópte suntŭ cele dintre liniile gróse.